

Sygn. akt IV CZ 111/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący)

SSN Monika Koba (sprawozdawca)

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa W. G.

przeciwko A. L.

o unieważnienie umowy, ewentualnie o zobowiązanie

do złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 lutego 2018 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 28 lipca 2017 r., sygn. akt V ACa (...)/16, V ACz (...)/15,

**uchyla zaskarżone postanowienie pozostawiając  
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w  
orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2017 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę kasacyjną powoda W. G. od wyroku tego Sądu z dnia 9 marca 2017 r. W motywach rozstrzygnięcia wskazał, że skarga kasacyjna dotknięta była brakiem formalnym polegającym na braku jednego jej odpisu, zaś pełnomocnik powoda nie wykonał zobowiązania do jej uzupełnienia w terminie.

W zażaleniu na to postanowienie powód zarzucił naruszenie art. 398<sup>6</sup> § 2 w zw. z art. 168 § 1 k.p.c., polegające na błędnym przyjęciu, że usunięcie braków formalnych nastąpiło z naruszeniem terminu, podczas gdy pełnomocnik powoda wnosił o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych, co z naruszeniem art. 168 § 1 k.p.c., nie zostało przez Sąd Apelacyjny rozstrzygnięte i w konsekwencji skutkowało bezzasadnym odrzuceniem skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna powinna spełniać wymagania konstrukcyjne wynikające z art. 398<sup>4</sup> § 1 i 2 k.p.c. oraz wymagania formalne określone w art. 398<sup>4</sup> § 3 k.p.c., który przewiduje między innymi obowiązek dołączenia do skargi odpowiedniej ilości jej odpisów w celu doręczenia stronie przeciwnej i dwóch odpisów przeznaczonych dla Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego. Wymaganie dołączenia odpisu skargi kasacyjnej dla Prokuratora Generalnego wynika z możliwości zwrócenia się do tego podmiotu o zajęcie na piśmie stanowiska co do skargi kasacyjnej (art. 398<sup>8</sup> § 1 k.p.c.). Niedołączenie do skargi kasacyjnej odpisów w wymaganej ilości stanowi brak formalny, podlegający usunięciu w trybie przewidzianym w art. 398<sup>6</sup> § 1 k.p.c., ze skutkiem określonym w art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2015 r., IV CZ 59/15, nie publ. i z dnia 4 stycznia 2007 r., V CZ 110/06, nie publ.).

Powód został zarządzeniem Przewodniczącego wezwany do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej poprzez złożenie pełnomocnictwa procesowego obejmującego umocowanie do występowania przed Sądem Najwyższym i nadesłanie jednego egzemplarza odpisu skargi kasacyjnej w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej. Wezwanie zostało doręczone w dniu 3 lipca 2017 r. Pełnomocnik powoda w dniu 17 lipca 2017 r. złożył odpowiedź na wezwanie, uzupełniając braki formalne skargi kasacyjnej, jednocześnie wnosząc o przywrócenie terminu do ich usunięcia.

Powód nie złożył w terminie wymaganej ilości odpisów skargi kasacyjnej. Wynika to ewidentnie z opisu załączników składanych wraz ze skargą kasacyjną oraz prezentaty biura podawczego Sądu Apelacyjnego w (...), które odnotowało wpływ skargi kasacyjnej wraz z dwoma, a nie trzema odpisami skargi. Niemniej

jednak - usuwając po terminie ten brak, skarżący - wniósł równocześnie o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych złożonego środka zaskarżenia, co obligowało Sąd Apelacyjny do wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie tego wniosku. Nie ma wątpliwości, że przywrócenie terminu do usunięcia braków formalnych czynności procesowej jest dopuszczalne, dopóki nie zostało wydane orzeczenie pozbawiające tą czynność znaczenia procesowego (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2013r., II CZ 50/13, nie publ., z dnia 20 lipca 2012 r., II CZ 55/12, nie publ., z dnia 11 stycznia 2008 r., V CZ 121/07, nie publ., z dnia 10 listopada 2006 r., I CZ 61/06, nie publ., i z dnia 22 lutego 2006 r., III CZ 4/06, nie publ.). Wniosek o przywrócenie terminu do usunięcia braków formalnych skargi został przez skarżącego złożony przed odrzuceniem skargi, co czyni zaskarżone postanowienie wadliwym, skoro zostało wydane z pominięciem konieczności rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do dokonania uchybionej czynności procesowej.

Ubocznie zauważenia wymaga, że wezwanie skarżącego zarządzeniem z dnia 27 czerwca 2017 r. do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej poprzez dołączenie pełnomocnictwa procesowego obejmującego umocowanie do występowania przed Sądem Najwyższym było zbędne. Ocena zakresu, czasu trwania i skutków umocowania następuje według treści pełnomocnictwa, a więc przy zastosowaniu dyrektyw językowo - logicznych, oraz według przepisów prawa cywilnego w szczególności art. 65 i 95-109 k.c. Skoro w aktach sprawy znajdowało się pełnomocnictwo dla pełnomocnika wnoszącego skargę kasacyjną do reprezentowania „przed wszelkimi sądami”, obejmowało ono również Sąd Najwyższy. Sąd Apelacyjny w motywach rozstrzygnięcia wyraził trafny pogląd w tym przedmiocie, nie rozważał natomiast wpływu tego uchybienia na usunięcie pozostałych braków skargi po terminie, nie rozpoznając wniosku skarżącego o przywrócenie terminu do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej.

Z tych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>15</sup> § 1 w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.

Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawił, zgodnie z art. 108 § 1 w zw. z art. 398<sup>21</sup> k.p.c. i art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c., sądowi, który wyda orzeczenie kończące postępowanie wywołane skargą kasacyjną.

jw

r.g.